

AZ 1. MAGYAR KERÉKPÁRMŰZEUM

A nagykürtösi régió a második világháború után Magyarországgal, ezen belül Balassagyarmattal, mivel az Ipoly folyó egyben határfolyó is, egyetlen hídon keresztül volt elérhető, Tótgyarmat és Balassagyarmat között. Mára ez a helyzet megváltozott, de a határforgalom országrésze ezen az egykori hídon bonyolódik le, és maradt vonzóvá az emberek számára. Jelképesen ablak a világra, illetve Magyarország minden irányába. A belépőkapu Balassagyarmat, nevezhetnénk az első számú és jelentőségű településnek a közelben élő magyarság, de fontos gazdasági kapocsként is az egész régió számára. Jelentősége a rendszerváltás óta egyre javulóban van, egyre vonzóbbá válik minden szempontból és ez nagyon fontos az egész térség fejlődése szempontjából.

A jól élhető világot is emberek teremtik meg. Így volt ez a múltban, és így van ez a jelenben is. Olexa Miklós ismert személyiség Balassagyarmaton, az egész régióban, és közhasznú tevékenysége révén már a határon túl is. Személyesen még csak pár éve ismerem, de mindig meglep valamivel, részben a gazdag

családi történelmével, részben az elképzelései és ezek gyakorlati megvalósításával. Így volt ez a kerékpármúzeum ötletével is, amelynek megvalósítását a magam részéről jóval hosszabb folyamatnak tartottam, mint ahogyan ez mára a valósággá lett. Gyakran megfordulok Balassagyarmaton, vettem észre némi mocorgást, de teljesen megdöbbentem, amikor a gyarmati hírekben olvastam róla, és maga Olexa Miklós hívta fel rá figyelmemet, hogy már mindenki látta, csak én nem. Hát erre nagyon kíváncsivá telt, ezért felfedező útra indultam. Mert ugyan kívülről is sejtet valamit az épület, de ami belül van, az maga a szenzáció. Az ilyen muzeális ügyekben nagyon járatlan vagyok, szeretem a tárlatokat, ha kell utána is nézek dolgoknak, de ebben az esetben nem volt kiindulási pont, mivel kerékpármúzeum egész Európában ritkaságnak számít, és csak a nagyon odaadó hívek tudják ezek történetét és jelentőségét. Hagytam magam meglepni, ami teljességgel bevált. Miklós felvezette nekem az egész történetet, majd végigvezetett az egész tárlaton, ahol nem győztem a fejem kapkodni, mert minden

lépésben újabb és újabb történetek és meglepetések értek. Ez alatt az egy-két óra alatt ugyan kerékpárszakértő nem vált belőlem, de beléptemkor úgy néztem ki, mint egy gyalogos, távozáskor pedig úgy éreztem, mint a pilóta, aki az égbe szállt. Mindezt nem a reklám kedvéért (azért is) írom, de ezt a csodát látni kell. Mások száz és ezer kilométereket utaznak, hogy gyönyörködjenek egy kiállításban, nekünk ez elérhető közelségben, a „szánkban“ van, csak egy lépést kell tenni érte. Ezt a kis lépést ajánlom megtenni szakértőknek, műkedvelőknek, kíváncsiaknak és nem kíváncsiaknak, gyerekeknek és a mindent sötét színben látóknak, rosszat váróknak. Ha Olexa Miklós előadása nem is győzné meg őket, a valóság biztosan igen.

Olexa Miklós szívügyének tekinti az Ipoly egész völgyének, így Nógrád és Hont szűz területeinek megismertetését, amelyet még a modern civilizáció nem számolt fel. Ez egy olyan vidék, a határ mindkét oldalát tekintve, amely igazi turistaparadicsomnak számít, ezernyi lehetőséggel, a vizeket és kerékpározást kedvelőknek legfőképp. Ennek köztudatba vitele és bemutatása csak szorgalmas hanyamunkával lehetséges. Ez az, amire vállalkozott az Ipoly Túrendszeren keresztül. Ezekbe bevonni az idegenforgalmi szolgáltatásokat, intézményeket, a kulturális lehetőségeket csak kitartó optimizmussal és fáradhatatlan munkával lehet. Aki gyakorlott turista, az tudja, ismeri, mi kell egy jó szabadidős program eltöltéséhez, hogy az tartósan vonzó legyen, és már az első próbálkozás ne vegye el az ember kedvét a további hasonló terveitől.

AZ 1. MAGYAR KERÉKPÁRMÚZEUM

Mint említettem, a tárlatvezetés alatt élvezettel hallgattam és figyeltem. Röviden igyekszem az olvasó elé tárni az anyagot, előzetes ízelítőként, hogy felkészítem az odalátogatásakor megtekinthető látványosságra, gazdag kiállítási anyagra. A múzeum anyaga napról napra gyarapodik, szerintem, aki eljön ide, az többször is majd visszatér, mert érdemes lesz.

A múzeumi látogatót szép környezet fogadja, ellátva őket mindenféle turisztikai információval a további kikapcsolódási lehetőségekre. A kiállítóterem is impozáns, melyet a meglévő épület átalakításával hoztak létre. Már most is túlszűfoltnak tűnik, pedig nem kis területről van szó, de a jelenlegi több mint száz kerékpár már igencsak feszegeti a terem oldalait. A jövőt illetően, reményei szerint tíz éven belül mintegy 300

férne bele. Így csak sorolom: Weiss Manfréd-, Rákosi Mátyás-, Csepel Művek-, Macmillan-típusok, velocipédok, katonai biciklik, tandem kerékpár, versenybiciklik, túrabiciklik, pályaverseny-kerékpárok, háromkerekű versenybicikli, különleges fekvőbicikli, hobbi bicikli, gyerekbiciklik és még sorolhat-

gőket, lámpákat, kiegészítő alkatrészeket. Végigvonul előttünk az egész technikai történelem, amely még a mai egyetemistáknak is sokat adhat, hogy a valóságban is megismerhetik és láthatják a fejlődési fokozatokat.

A határátkelő közvetlen közelében, a Tesco nagyáruházzal szemben található a múzeum, amelyre már külseje is felhívja a figyelmet. Lencsés Zsolt freskófestő párjával és társaival 50 m²-es freskót festettek az épület külső falára, hogy a múzeum iránt érdeklődő könnyen rátaláljon.

Amíg ember lesz, kerékpár is lesz, állítja Olexa Miklós, és ebben bizonyára nem téved. A szakemberek szerint kb. 1 milliárd kerékpár van a világon, ez a szám egyre nő, a kereslet nagy, talán ezért is olyan drágák. A mai modern időkben egyre többen használják sport- és turisztikai célokra. A szabadidős programokban kihagyhatatlan szerepe van. Pattanjának hát kedves olvasóink is a kerékpárunk nyergébe, és látogassanak el a gyarmati múzeumba. Ha nem biciklin, akkor más eszközzel, hátha már hazafelé kerékpáron jönnek, vagy legalábbis tervbe veszik vásárlását praktikus vagy egészségmegőrző szempontból. Úgy legyen!

Balogh Gábor

kerékpár tárolására vannak tervek, ami egy látogatóközponttal párosulva mintegy 700 millió forintos beruházás lenne. De maradjunk a mai látnivalóknál, amelyeket csak felsorolni tudok, képekkel illusztrálni, a többről mindenkinek személyesen kell meggyőződnie.

Azt hallották, hogy a kerékpárt két-kerekű lónak is hívták? Vagy drótszamárnak? Hogy a kerékpár feltalálásának dicsőségén ketten is osztoznak. A német Karl von Drais báró és a skót kovácsmester Kirkpatrick Macmillan, akinek a házára a következő felirat került: Jobbat alkotott, mint amiről tudott. Láthatók itt hazai és külföldi gyártású kerékpárok mindenféle változatban, ezek külön-külön történő bemutatása egy kiadványba

nánk tovább. A bemutatásra kerülő kerékpárok egy felújításon, csinosításon is átesnek, mindez egy egykori berendezésű szervizműhelyben, annak szerszámaival együtt. Láthatunk még itt értékes cse-

